

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7C/115/2000
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1300899556
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1300899556.31

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudcom Mgr. Adamom Hradským, v spore žalobkyne: R.H. G., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom V. X, M., zastúpenej SVITOK a spol., s. r. o., IČO: 36 863 980, so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, proti žalovanému v 1. rade: E.. R. V., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom Q. X, M., žalovanému v 2. rade: E.. X. V., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom H. XX, M., zastúpených KORABOVA & LOVICH s.r.o., IČO: 50 131 931, so sídlom Laurinská 4, Bratislava, žalovanej v 3. rade: Ľ. A., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom F. Q. X, M., zastúpenej X. Z., žalovanej v 4. rade: X. Z., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom Z. X, M. a žalovanému v 5. rade: R. Z., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom S.. A. X, M., o určenie vecí patriacich do dedičstva, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobkyne zamietá.
- II. Súd priznáva žalovaným v 1. až 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.
- III. Súd žalovaným v 3. až 5. rade nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 18.08.2000, ktorej zmenu súd pripustil uznesením zo dňa 01.05.2011, sa žalobkyňa proti žalovaným v 1. až 6. rade (poznámka súdu - žalovaní v 1. a 2. rade sa stali účastníkmi konania uznesením zo dňa 01.05.2011 miesto pôvodného žalovaného F. X.; žalované v 3. a 4. rade sa stali účastníkmi konania miesto pôvodnej žalovanej X. Z., zomrelej dňa 09.07.2014 o čom boli upovedomené dňa 19.12.2014 postupom podľa vtedy platného a účinného ustanovenia § 107 ods. 3 O.s.p., konanie voči žalovanému v 6. rade súd z dôvodu jeho úmrtia a zastavenia dedičského konania zastavil uznesením zo dňa 12.07.2021) domáhala, aby súd určil, že (1) parcela č. XXXXX v katastrálnom území W., orná pôda o výmere 4366 m², zapísaná v pozemno-knižnej vložke č. XXXX, ktorá bola vedená v katastri nehnuteľností Okresným úradom Bratislava III, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX a ktorá v súčasnosti je po odpojení z listu vlastníctva č. XXXX a po jej rozdelení a pripojení k novovytvoreným pozemkom parc. č. XXXX, XXXX a XXXX zapísaná na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX a XXXX vedených Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, patrí v podiele 6/12 do dedičstva po W. W., nar. XX.XX.XXXX a zomrelom XX.XX.XXXX, naposledy bytom v M., V. XX a že W. W. bol ku dňu svojej smrti dňa XX.XX.XXXX spoluvlastníkom tejto parcely č. XXXXX v podiele 6/12; (2) žalobkyňa nie je vlastníkom pozemku parc. č. XXXXX v spoluvlastníckom podiele 1/12, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom v katastri nehnuteľností pre územie W., Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu a (3) že žalobkyňa je vlastníkom pozemku parc. č. XXXXX v spoluvlastníckom podiele 6/12, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom v katastri nehnuteľností pre kat. úz. W., Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu.

2. Žalobkyňa v rámci skutkových tvrdení odôvodňujúcich svoj žalobný návrh podľa § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uviedla, že podľa Výmeru o vlastníctve pôdy Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v M. z 27.01.1949 sa rodine I. odňalo konfiškáciou vlastníctvo

k pozemku par. č. XXXXX o výmere 4 366 m² a prideliť sa L. Z. a jeho manželke X. v podiele 1/3 k tomuto pozemku, ktorý predstavuje 0,1455 ha, a teda podľa tohto výmeru sa W., Š. a A. W. odňalo po 1/12 spoluvlastníckeho podielu k predmetnému pozemku, ktorý sa prideliť L. a jeho manželke v rozsahu 1/3. Na základe uvedeného žalobkyňa tvrdila, že rodine Z. nevzniklo vlastnícke právo k celej výmere predmetného pozemku, ale iba vlastníctvo v podiele 1/3, čo predstavovalo podľa žalobkyne 0,1455 ha. Tvrdila, že aj napriek tejto skutočnosti sa dedičia po zomrelom L. Z. prihlásili k celému pozemku, ktorý rozhodnutím D 70/92 zo dňa 23.01.1992 aj nadobudli, pričom toto dedičské rozhodnutie žalobkyňa považovala za nezákonné. Žalobkyňa tvrdila, že vlastníctvo Z. vo vzťahu k celému pozemku nebolo zapísané ani v pozemnoknižnej vložke a preto takéto vlastníctvo nikdy nemohlo na L. a X. Z. prejsť. Zdôraznila, že vlastníctvo k celému pozemku nemohli nadobudnúť ani vydržaním, keďže ani jeden z nich nebol dobromyseľný. Preto za neplatnú považovala aj kúpnu zmluvu, ktorou žalovaní v 1. a 2. rade nadobudli pozemok od F. X.. Konkrétne mala zmluva nemožný predmet plnenia a svojím obsahom odporovala zákonu. Žalobkyňa zdôraznila, že na LV č. XXXX bola zapísaná už od roku 1988, pričom duplicita vlastníctva vznikla až v roku 1992, kedy bol predmetný pozemok predmetom dedičského konania po zomrelom L. Z.. Žalobkyňa pôvodne tvrdila, že z úplného výpisu z pozemkovoknižnej vložky č. XXXX pod B4a až 4f boli ako spoluvlastníci vedení L. W., W. W. (otec žalobkyne), Š. W., Z. W., A. Q. (rod. W.) a L. W., na základe čoho mala žalobkyňa pôvodne za to, že jej rodina je vlastníkom pozemku ako celku, keďže uvedené osoby boli spoluvlastníkmi v podiele 1/12, spolu teda v 1/2 po R. W. a druhú polovicu vlastnil L. W. (starý otec žalobkyne). Žalobkyňa tvrdila, že spoluvlastnícky podiel otca žalobkyne na predmetnom pozemku predstavoval 7/12, keďže otec žalobkyne nadobudol predmetné vlastníctvo na základe uznesenia č. D. II. 930/36 Okresného súdu v Bratislave zo dňa 16.12.1939 a na základe rozhodnutia č. D 2252/65 Štátneho notárstva Bratislava - mesto v Bratislave z 11.03.1966 nadobudol otec žalobkyne podiel starého otca žalobkyne. Podľa žalobkyne bol následne tento spoluvlastnícky podiel jej otca predmetom dedičského konania, pričom rozhodnutím č. D 58/88-12 zo dňa 12.10.1988 uvedený podiel žalobkyňa nadobudla. Žalobkyňa svoj naliehavý právny záujem na predmetnom žalobnom návrhu odvodzovala s odkazom na § 38 ods. 1 zákona č. 162/1995 Zb., ako aj na § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže podľa nej bolo žalovanými neoprávnene zasiahnuté do jej vlastníckeho práva.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade v rámci svojej procesnej obrany popreli všetky skutkové tvrdenia žalobkyne a jej uplatnený nárok považovali za nedôvodný. Tvrdili, že z dokumentov získaných v Slovenskom národnom archíve pod názvom „Konfiškácia rod. W.“ vyplývalo, že v zozname osôb navrhnutých na presídlenie na základe dohody o výmene obyvateľstva medzi ČSR a Maďarskom je pod č. XXXX uvedený L.N. W., nar. 1897, pričom pravdivosť tejto skutočnosti podľa žalovaných v 1. a 2. rade preukazuje aj Maďarsko - československý výmenný zoznam obyvateľstva, kde menovaný L. W., nar. 1897 pod č. XXXX je uvedený ako osoba presídlená z ČSR do Maďarska. V tejto súvislosti žalovaní odkázali na § 1 nariadenia č. 104/1945 S. o konfiškácii a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa (tzv. Benešove dekréty). Žalovaní tvrdili, že z osobného popisu L. I., nar. XX.XX.XXXX vyplývalo, že v rodinnom styku používal maďarský jazyk a pri poslednom sčítaní ľudu priznal maďarskú národnosť a bol členom maďarskej strany od 26.01.1939. Taktiež z osobného popisu W. I., nar. XX.XX.XXXX vyplývalo, že v rodinnom styku používal maďarský jazyk, prihlásil sa k maďarskej národnosti a bol členom maďarskej strany od 21.01.1939. Preto na základe návrhu na konfiškáciu pôdohospodárskeho majetku v kat. území M. zo strany Miestneho národného výboru zo dňa 08.08.1946 bola vlastníkom „L. W. a spol.“ navrhnutá konfiškácia pôdohospodárskej pôdy, medzi inými aj parc. č. XXXXX o výmere 4 366 m², ktorá bola zapísaná v pozemnoknižnej vložke č. XXXX. Rozhodnutím Konfiškačnej komisie pod č. K-VII-576d-1948 zo dňa 19.02.1948 bolo rozhodnuté, že W. I., nar. XX.XX.XXXX bol uznaný za zradcu a nepriateľa slovenského a českého národa a ČSR s následkom konfiškácie jeho majetku, nachádzajúcom sa v ktoromkoľvek katastrálnom území Slovenska. Podľa tvrdení žalovaných Poverenstvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy ako odvolací orgán Konfiškačnej komisie v Bratislave zamietol odvolanie W. I. a ponechal rozhodnutie o konfiškácii pôdohospodárskeho majetku nezmenené. Na základe uvedeného tento odvolací orgán dňa 07.08.1950 navrhol Okresnému súdu, aby v pozemkovej knihe kat. územia, vo vložke XXXX, na nehnuteľnosti, zapísanej na meno A. Q., r. W., L. W., Š. W. a W. W. v celosti, vyznačil konfiškáciu pôdohospodárskeho majetku v celosti. Žalovaní v 1. a 2. rade sa na základe uvedených tvrdených skutočností domnievali, že pôdohospodársky majetok predkov žalobkyne, od ktorých odvodzuje svoje vlastnícke právo k súdnej nehnuteľnosti boli v zmysle tzv. Benešových dekrétov v celosti skonfiškované, pričom žalobkyňa nepredložila žiaden relevantný listinný dôkaz, ktorý by túto skutočnosť popieral. Týmto žalovaní v 1. a 2. rade popreli žalobkyňou tvrdenú skutočnosť, že rodine I. sa údajne odňala len jedna tretina par. č. XXXXX. Na základe uvedeného žalovaní v 1. a 2. rade namietali platnosť

a účinnosť dedičských rozhodnutí D 2252/65 Štátneho notárstva Bratislava - mesto v dedičskej veci po zomrelom L. W., ako aj rozhodnutie D 58/88-15 Štátneho notárstva v dedičskej veci po zomrelom W. W., keďže mali za to, že v čase vydania týchto rozhodnutí predmetná nehnuteľnosť nemohla byť predmetom dedenia z dôvodu jej konfiškácie dňom 14.05.1946. V čase vydania predmetných rozhodnutí bol totiž vlastníkom pozemku s par. č. XXXXX L. Z. s manželkou X., ktorí sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti na základe Výmeru o vlastníctve pôdy č. 150/1949 zo dňa 27.01.1949 vydaného Poverením pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. Žalovaní v 1. a 2. rade tvrdili, že Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor začal konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte, týkajúcej sa pozemku reg. E parc. č. XXXXX o výmere 4366 m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, kat. územie R. a v rámci tohto konania Okresný úrad rozhodol dňa 09.12.2016 o oprave údajov v katastra nehnuteľností tak, že na LV č. XXXX, kde je evidovaný pozemok reg. E parc. č. XXXXX, vymazal pozemok registra E parc. č. XXXXX orná pôda o výmere 4366 m² a zrušil LV č. XXXX v plnom rozsahu. V priebehu konania Okresný úrad podrobne skúmal genézu nadobudnutia vlastníctva tohto pozemku jednotlivými vlastníkmi, resp. spoluvlastníkmi a z vykonaného dokazovania ustálil, že v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX zápis Výmeru o vlastníctve č. 150/1949 zo dňa 27.01.1949 nebol a taktiež nebola ani vyznačená konfiškácia pozemkov. Ďalej bolo zistené že zápis pozemku par. č. XXXXX na LV č. XXXX titulom rozhodnutia Štátneho notárstva D 682/92 zo dňa 11.02.1992 bol vykonaný nesprávne, keďže spomínaný pozemok sa nachádzal v kat. ú. W. a nie R.. Taktiež bolo poukázané na to, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/12 vo vlastníctve L. W. k pozemku parc. č. XXXXX bol konfiškovaný a Výmerom o vlastníctve č. 150/1949 zo dňa 27.01.1949 pridelený do vlastníctva L. Z. a jeho manželky X. a z toho dôvodu nemohol byť predmetom rozhodnutia D 682/92 zo dňa 11.06.1992 v dedičskej veci po poručiťelovi L. W.. Na základe toho Okresný úrad vykonal opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a) v spojení s § 78 ods. 1 zákona č. 162/1995 Sb. rozhodnutím č. X-213/2016 zo dňa 09.12.2016, pričom takéto rozhodnutie je spôsobilé založiť zmenu, vznik alebo zánik práv k predmetnej nehnuteľnosti. Podľa žalovaných v 1. a 2. rade malo toto rozhodnutie prejudiciálny charakter k rozhodnutiu súdu vo veci samej.

4. Žalované v 3. a 4. rade v rámci svojej procesnej obrany uviedli, že s nárokom žalobkyne k spoluvlastníckemu podielu k pozemku č. XXXXX ako dedičky po zomrelom otcovi W. W. nesúhlasia, keďže tento podiel bol skonfiškovaný a výmerom zo dňa 22.01.1949 bol pridelený do vlastníctva L. Z. a jeho manželke X. a preto nemohol byť predmetom dedičskej veci po poručiťelovi W. W.. Matka žalovaných v 3. a 4. rade zdedila uvedený pozemok po svojich rodičoch L. a X. Z. v riadnom dedičskom konaní, pričom žalované v 3. a 4. rade následne tento zdedili po ich matke.

5. Súd uznesením zo dňa 06.10.2021 zamietol návrh žalobkyne zo dňa 23.09.2021 na späťvzatie žaloby.

6. Súd vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými a navrhnutými žalobkyňou, a to: pozemkovou knihou, uznesením D. II. 930/36, Čd. 16308-39, rozhodnutím D 2252/65, rozhodnutím D 58/88-15, úmrtným listom W. W., výpisom z LV č. XXXX, potvrdením o trvalom pobyte F. X., potvrdením Okresného úradu III zo dňa 28.04.1999, návrhom na začatie konania o navrátení vlastníctva k pozemku zo dňa 17.03.2004, výmerom vydaným Poverením pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 27.01.1949, rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Bratislave zo dňa 17.06.2005, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp 214/2005-14 zo dňa 17.12.2007, rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Bratislave zo dňa 21.05.2010, čiastočným výpisom z LV č. XXXX, rozhodnutia Štátneho notárstva D 70/1992 zo dňa 23.12.1992, výpisom z LV č. XXXX, oznámením R. Z. a X. Z. zo dňa 23.02.1999, návrhom na zápis poznámky do katastra zo dňa 30.12.1998, návrhom na urovnanie veci zo dňa 22.03.2010, oznámením Okresného úradu Bratislava III zo dňa 30.03.1999, žiadosťou žalobkyne o prinavrátanie pozemku zo dňa 27.03.1991, registrom členov a oprávnených osôb, pokladničným blokom o vyplatení majetkového podielu, dohodou o dočasnom užívaní majetku zo dňa 22.06.1992, návrhom na uzatvorenie mimosúdnej dohody zo dňa 19.05.2014, vyjadrením k návrhu na uzatvorenie dohody zo dňa 05.06.2014, listinnými dôkazmi predloženými a navrhnutými žalovanými, a to: kúpnu zmluvou zo 27.12.1996, návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra zo dňa 02.02.1997, výpisom z LV č. XXXX, č. XXXX, osobnými popismi vlastníkov L. I. a W. I., zápisnicou o zaistení majetku zo dňa 08.08.1946, návrhom na konfiškáciu zo dňa 08.08.1946, oznámením Slovenského národného archívu zo dňa 06.06.2014, rozhodnutím konfiškačnej komisie zo dňa 19.02.1948, upovedomením Poverenia pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 24.06.1949, návrhom Poverenia pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 07.01.1950, birtoklapom, výmerom o vlastníctve pôdy zo dňa 27.01.1949, výpisom z LV

č. XXXX, prekladom z listu Maďarského štátneho archívu zo dňa 26.09.2014, rozhodnutím Okresného úradu Bratislava č. X-213/216 zo dňa 09.12.2016, rozhodnutím Pozemkového úradu Bratislava zo dňa 12.06.1996, listinnými dôkazmi zabezpečenými súdom, a to: oznámením Obvodného pozemkového úradu v Bratislave zo dňa 19.10.2005, dňa 06.09.2007, 11.02.2008, 07.10.2008, 21.05.2010, čiastočným výpisom z LV č. XXXX, rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Bratislave zo dňa 21.05.2010, listom vlastníctva č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, identifikáciou parciel, rozhodnutím Štátneho notárska Bratislava 3 Bratislave zo dňa 11.06.1992, listom vlastníctva č. XXXX, ako aj výsluchom strán sporu, z ktorých následne zistil doleuvedený skutkový stav rozhodný pre právne posúdenie veci.

7. Z výpisu pozemkovej vložky č. XXXX vyplývalo, že spornú parc. č. XXXXX o výmere 4 366 m², nadobudli L. W. (narodený vo februári XXXX) a R. W., rod. G.á (každý v podiele 1/2) kúpnu zmluvou zo dňa 23.05.1924 (išlo o starých rodičov žalobkyne). Následne, vyplývajúc z uznesenia Okresného súdu Bratislava odd. II zo dňa 16.12.1939, D. II. 930/36 a pozemkovej vložky došlo k prechodu/prevodu podielu R. G. na R. W., pričom po jej smrti dňa XX.XX.XXXX jej podiel pripadol dedičom, a to: L. W. ml., W. W. (narodený v júli XXXX), Š. W., Z. W., A. Q. a nezletilému L. W., všetkým v podieloch 1/12.

8. Dňa 08.08.1946 bola Miestnym národným výborom Bratislava navrhnutá konfiškácia pôdohospodárskeho majetku v kat. území M. vo vlastníctve:

- L. W. (nar. XX.XX.XXXX) - v podiele 6/12;
- L. W. ml. (nar. XX.XX.XXXX) - v podiele 1/12;
- W. W. (nar. XX.XX.XXXX) - v podiele 1/12;
- Š. W. (nar. XX.XX.XXXX) - v podiele 1/12;
- Z. W. (nar. XX.XX.XXXX) - v podiele 1/12;
- A. Q., rod. W. - v podiele 1/12 a
- L. W. - v podiele 1/12,

pričom medzi takto skonfiškovaný majetok bola zaradená aj sporná parc. č. XXXXX o výmere 4 366 m² zapísaná v pozemkovej vložke č. XXXX. Pri všetkých spoluvlastníkoch bolo uvedené, že sú maďarskej národnosti s tým, že prílohou tohto návrhu bol osobný popis všetkých uvedených spoluvlastníkov. Z osobných popisov týkajúcich sa L.N. W. a W. W. vyplývalo, že v rodinnom styku používali maďarský jazyk, pri poslednom sčítaní ľudu sa priznali k maďarskej národnosti.

9. Na základe vyššie uvedeného návrhu došlo dňa 08.08.1946 ku zaisteniu spornej parc. č. XXXXX o výmere 4 366 m², ktorá bola vo vlastníctve vyššie uvedených osôb.

10. Následne dňa 19.02.1948, Konfiškačná komisia v Bratislave zriadená podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa, rozhodla podľa § 1 ods. 7 tohto nariadenia, že W. W. (nar. XX.XX.XXXX) treba podľa § 1 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia považovať za zradcu a nepriateľa slovenského a českého národa a Československej republiky, následkom čoho mu bol ku dňu 01.03.1945 skonfiškovaný pôdohospodársky majetok (citujem: „následkom toho pôdohospodársky majetok v rozsahu § 2 nar. č. 104/1945 Sb. patriaci vlastníckym právo vyššie menovanému je skonfiškovaný ku dňu 1. marca 1945) bez ohľadu na to, v ktorom katastrálnom území, či v ktorej obci na celom území Slovenska sa nachádzal. Odvolanie proti tomuto rozhodnutiu Poverenictvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy Bratislava zamietnuté.

11. Dňa 27.01.1949 vydalo Poverenictvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. výmer o vlastníctve pôdy pridelenej podľa tohto nariadenia L. Z. a jeho manželke X., na základe ktorého po bývalých vlastníkoch L. a Q. A., W. W., Š. W., L. W. L. W., A. Q., J. a C. X., im bolo do vlastníctva pridelené nehnuteľnosti v katastrálnom území M. o celkovej výmere 0,9969 ha, ktoré boli v prídeltovom pláne označené:

- vložka č. XXXX - parc. č. XXXXX vinica vo výmere 0,2107 ha;
- vložka č. XXXX - parc. č. XXXXX roľa vo výmere 0,4366 ha - časť 1/3 vo výmere 0,1455 ha;
- vložka č. XXXX - parc. č. XXXXX vinica vo výmere 0,3491 ha a
- vložka č. XXXX - parc. č. XXXXX vinica vo výmere 0,2916 ha,

pričom celková výmera 0,9969 ha sa rovnala súčtu výmery parc. č. XXXXX, č. XXXXX, č. XXXXX a 1/3 výmery spornej parcely č. XXXXX (teda nie celkovej výmery spornej parcely č. XXXXX).

12. Následkom toho dňa 07.08.1950 Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave navrhlo Okresnému súdu na základe § 5 ods. 1 zákona č. 90/1947 Sb o provedení knihovního pořádku stran konfiškovaného nepřátelského majetku a o úpravě některých právních poměrů vztahujících se na přidělený majetek, aby v pozemkovej knihe katastrálneho územia Bratislava, vo vložke č. XXXX na nehnuteľnosti vo vlastníctve A. Q., L. W., Š. W. a W. W. v celosti, ktorá bola skonfiškovaná rozhodnutím konfiškačnej komisie dňa 19.02.1948, vyznačili „Konfiškované podľa nariadenia č. 104/1945 Sb..... v celosti“. V pozemkovej knihe však na nebola uvedená konfiškácia vyznačená.

13. Dňa 07.11.1965 zomrel L. W. (nar. XX.XX.XXXX), pričom v rozhodnutí štátneho notárstva D 2252/65 zo dňa 11.03.1966 vyplývalo, že dedičstvo po zomrel pozostávalo z parc. č. XXXXX vo výmere 4 366 m² v polovičnom podiele s tým, že vlastníctvo k nej nadobudol syn W. W.. Uvedené rozhodnutie bolo podkladom pre zápis do evidencie nehnuteľností, a to tak, že ako vlastníci uvedenej parcely mali byť zapísaní:

- W. W. - podiel 7/12;
- L. W. (nar. XXXX) - podiel 1/12;
- Š. W. - podiel 1/12;
- Z. W. - podiel 1/12;
- A. Q. - podiel 1/12 a
- L. W. - podiel 1/12.

14. Dňa 18.12.1987 zomrel W. W. (nar. XXXX), pričom podľa rozhodnutia štátneho notárstva D 58/88-15 zo dňa 12.10.1988 žalobkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel o veľkosti 7/12 k parc. č. XXXXX vo výmere 4 366m².

15. Žalobkyňa dňa 27.03.1991 žiadala jednotné roľnícke družstvo Vinohrady o prinavrátene poľnohospodárskeho pozemku parc. č. XXXXX vo výmere 4 366m², ktorú podľa žalobkyne zdedila na základe rozhodnutia štátneho notárstva a ktorú Jednotné roľnícke družstvo podľa zákona č. 123/1975 Zb. užívalo. Dňa 22.06.1992 uzatvorila žalobkyňa ako prenajímateľ s Poľnohospodárskym družstvom Bratislava - Vinohrady ako nájomcom nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol prenájom pozemku - parc. č. XXXXX o výmere 3 667m².

16. Dňa 14.04.1992 zomrel L. W., pričom podľa rozhodnutia štátneho notárstva D 682/92 zo dňa 11.06.1992 nadobudli jeho spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/12 k parc. č. XXXXX dvaja dedičia, a to W. W. o veľkosti 1/24 a L. X. o veľkosti 1/24.

17. V roku 1992 prebehlo dedičské konanie o novoobjavenom majetku poručiťľa L. Z. (zomrel v roku XXXX), predmetom ktorého bola aj parc. č. XXXXX vo výmere 4 366 m² (v celosti), pričom vlastnícke právo k podľa rozhodnutia štátneho notárstva D 70/1992 zo dňa 23.12.1992 nadobudli F. X. v podiele 1/8 a X. Z. (nar. XX.XX.XXXX) s R. Z. v podiele 7/8 (rovným dielom). Uvedený stav bol zapísaný aj na LV č. XXXX.

18. V zmysle uvedeného bolo vo vzťahu k parc. č. XXXXX príslušným katastrálnym orgánom evidované dvojité vlastníctva, a to na základe rozhodnutia štátneho notárstva D 58/88 v podiele 7/12 a rozhodnutia štátneho notárstva D 70/92.

19. Z oznámenia príslušného katastrálneho orgánu zo dňa 10.02.2012 vyplývalo, že nehnuteľnosti parc. registra E č. XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, ktoré boli pôvodne evidované na LV č. XXXX, boli zabraté do projektu pozemkových úprav kat. územia W., ktorý bol schválený rozhodnutím PÚ č. 70/95/PÚ/5 dňa 12.06.1996, pričom po zápise rozhodnutia bol LV č. XXXX zrušený a boli založené nové LV č. XXXX, XXXX a XXXX. Pri tejto pozemkovej úprave sa vychádzalo zo stavu, podľa ktorého parcelu registra E č. XXXXX o výmere 4366 m² spoluvlastnili F. X. v podiele 1/8, X. Z. (nar. XX.XX.XXXX) v podiele 7/16 a R. Z. v podiele 7/16, pričom uvedeným spoluvlastníkom bolo poskytnuté vyrovnanie v zmysle nového registra tak, že R. Z. pripadla časť pozemku registra C parc. č. XXXX v podiele 1/1 (LV č. XXXX), X. Z. časť pozemku registra C par. č. XXXX v podiele 1/1 (LV č. XXXX) a F. X. časť pozemku registra C parc. č. XXXX v podiele 1/1 (LV č. XXXX).

20. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 27.12.1996 medzi F. X. ako predávajúcim a žalovanými v 1. a 2. rade ako kupujúcimi vyplývalo, že na základe rozhodnutia Pozemkového úradu Bratislava - mesto

č. 70/95/PÚ zo dňa 12.06.1996 o schválení projektu pozemkových úprav kat. územia W., reštitučných nárokov oprávnených osôb, z výpisu rozdeľovacieho plánu a registra nového stavu bol F. X. vlastníkom vinohradu zapísaného na LV č. XXXX, parc. č. XXXX o výmere 1 610 m² v katastrálnom území W., pričom vlastníctvo k tejto parc. č. XXXX previedol práve na žalovaných v 1. a 2. rade. Následne bolo dňa 09.02.1998 vlastníctvo žalovaných v 1. a 2. rade zapísané do katastra nehnuteľností na LV č. XXXX, každý v podiele 1/2.

21. Žalobkyňa (spolu so C. A. a X. V.) dňa 17.03.2004 podali na príslušný Obvodný pozemkový úrad návrh na začatie konania o navrátenie vlastníctva k pozemku, ktorým požadovali, aby bolo navrhovateľom navrátené vlastníckeho právo k parc. č. XXXXX vo výmere 4366m² v celom rozsahu.

22. Rozhodnutím zo dňa 17.06.2005 príslušný Obvodný pozemkový úrad rozhodol, že žalobkyňa nespĺňala podmienky podľa zákona č. 503/2003 Z.z. na navrátenie vlastníctva k pozemku parc. č. XXXXX v podiele 7/12, pretože predmetný pozemok v podiele 1/12 prešiel do vlastníctva štátu mimo rozhodné obdobie (to bolo definované od 25.02.1948 do 01.01.1990), v podiele 6/12 vôbec neprešiel do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby, pričom v podiele 7/12 je v jej vlastníctve na základe rozhodnutia príslušného štátneho notárstva D 58/88-15. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplývalo, že podiel L.N. W. (starého otca žalobkyne) nebol skonfiškovaný, pričom po jeho smrti v roku 1965 prešiel jeho podiel na syna W. W. (otec žalobkyne), a to rozhodnutím štátneho notárstva D 2252/65, ktorý následne rozhodnutím štátneho notárstva D 58/88-15 v roku 1988 zdedila žalobkyňa, ktorá mala takto získať podiel o veľkosti 7/12. Obvodný pozemkový úrad tiež však konštatoval, že parc. č. XXXXX bola predmetom aj iného dedičstva, keďže podľa rozhodnutia štátneho notárstva D 70/92 zo dňa 23.01.1992 sa vlastníckmi celej tejto parc. č. XXXXX stali dedičia L. Z., pričom obvodný pozemkový úrad zdôraznil, že to aj napriek tomu, že výmerom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy získal L. Z. predmetnú parcelu len v podiele 1/3. Záverom obvodný pozemkový úrad konštatoval, že v podiele 7/12 ide vo vzťahu k parc. č. XXXXX o zdvojené vlastníctvo žalobkyne a dedičov po L. Z. s tým, že takéto vysporiadanie je možné riešiť len v rámci občianskeho súdneho konania.

23. Krajský súd v Bratislave však rozsudkom zo dňa 17.12.2007 uvedené rozhodnutie v časti týkajúcej sa podielu 1/12 zrušil a vec vrátil obvodnému pozemkovému úradu na nové konanie a preskúmanie, či uplatnený nárok (podiel 1/12) zapadá do rozhodného obdobia od 25.02.1948 do 01.01.1990. Následne obvodný pozemkový úrad oznámil, že o nároku žalobkyne na určenie, že je vlastníčkou podielu 1/12 by mohol rozhodnúť len v tom prípade, keby žalobkyňa nebola na LV č. XXXX zapísaná ako spoluvlastníčka podielu 7/12 predmetnej parcely, teda aj podielu 1/12, ktorého vlastníkom sa v rámci konania o navrátenie chcela stať. Na základe toho obvodný pozemkový úrad považoval za správnejšie, aby súd rozhodol o tom, či je žalobkyňa vlastníčkou aj podielu 1/12, a preto predmetné konanie prerušil.

24. Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava č. X-213/2016 zo dňa 09.12.2016 došlo k výmazu pozemku registra E par. č. XXXXX o výmere 4 366m² a zrušeniu LV č. XXXX v kat. území R.. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplývalo, že zápis pozemku parc. č. XXXXX na LV č. XXXX, k.ú. R. titulom dedičského rozhodnutia D 682/92 (po poručiteľovi L. W.) bolo vykonané nesprávne, keďže sa uvedený pozemok nachádzal v kat. území W. a nie R. a zároveň bol predmetný pozemok v podiele 1/12 bol po L. W. skonfiškovaný a pridelený do vlastníctva L. a X. Z. a preto nemohol byť predmetom dedenia.

25. Súd na takto zistený skutkový stav aplikoval predovšetkým ustanovenie § 137 písm. c) C.s.p., ako aj príslušné ustanovenia nariadenia č. 104/1945 Sb a zákona č. 330/1991 Zb..

26. V danom prípade sa žalobkyňa žalobou podľa § 137 písm. c) C.s.p. domáhala určenia, že (1) sporná nehnuteľnosť (t.j. parcela č. XXXXX - presná špecifikácia parcely je uvedená v odseku č. 1 tohto odôvodnenia) patrí do dedičstva v podiele 1/2 po zomrelom W. W.X. a zároveň aj určenia, že (2) nie je podielovou spoluvlastníčkou spornej nehnuteľnosti o veľkosti 1/12 ale (3) je spoluvlastníčkou spornej nehnuteľnosti o veľkosti podielu 1/2.

27. Základnou podmienkou prípustnosti žaloby o určenie, či tu právo je alebo nie podľa § 137 písm. c) C.s.p. je existencia naliehavého právneho záujmu žalobcu na takomto určení. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí žalobca v spore tvrdiť a preukázať, pričom existencia naliehavého právneho záujmu musí byť daná nielen na začiatku sporu (t.j. v čase podania žaloby - inak by išlo o zjavne nedôvodnú žalobu, na základe čoho by sa mohol aplikovať postup podľa § 138 C.s.p.), ale predovšetkým

v čase vyhlásenia rozsudku, pretože pre rozhodnutie súdu vo veci samej je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 C.s.p.). Neexistencia naliehavého právneho záujmu žalobcu na určenie, či tu právo je alebo nie je, bráni tomu, aby sa súd zaoberal opodstatnenosťou uplatneného práva. To znamená, že predtým ako sa súd vôbec začne zaoberať meritom sporu, je potrebné, aby mal kladne zodpovedanú otázku o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, pričom status existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu musí pretrvať následne až do vyhlásenia rozsudku.

28. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe súdov SR možno konštatovať, že naliehavý právny záujem na určenie, či tu právo je alebo nie je, je daný vtedy, ak je tu daný aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu, ktorý ohrozuje právne postavenie žalobcu a ktorý nemožno inými právnymi prostriedkami odstrániť, a to bez ohľadu na to, ako táto právna neistota vznikla. Preto má žaloba podľa § 137 písm. c) C.s.p. preventívny charakter a jej miesto je tam, kde sa jej pomocou môže eliminovať stav objektívnej právnej neistoty za predpokladu, že k odpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak. Na základe uvedeného má súdna prax za to, že určovací žaloba je spravidla prípustná vždy vo vzťahu k nehnuteľnostiam z dôvodu, že rozsudok vyhovujúci žalobe môže byť jedným z predpokladov na vykonanie obnovy vlastníckeho pôvodného vlastníka, ak došlo k porušeniu jeho vlastníckeho práva z dôvodu absolútnej neplatnosti právneho úkonu; alebo v prípade ak je ako vlastník určitej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností zapísaný popri žalobcovi aj žalovaný (tzv. duplicitný zápis) - čo vždy odôvodňuje existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu, pretože jeho právne postavenie je za tejto situácie neisté a bez požadovaného určenie, by jeho vlastnícke právo mohlo byť ohrozené. Naopak žaloba o určenie podľa § 137 písm. c) C.s.p. nie je prípustná vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplne vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva alebo ak požadované určenie má len povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu či tu je alebo nie je právo. Naliehavý právny záujem nie je daný ani vtedy, ak sa žalobou žalobca domáha určenia, že žalovaný nie je vlastníkom určitej nehnuteľnosti.

29. Žalobkyňa v danom prípade naliehavosť právneho záujmu na podanej žaloby odôvodňovala neoprávneným zásahom do jej vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti zo strany žalovaných. Pre posúdenie existencie žalobkyňou tvrdeného naliehavého právneho záujmu bolo potrebné z vykonaného dokazovania ustáliť skutkový stav týkajúci sa vlastníctva k spornej nehnuteľnosti (resp. jeho genézu), ako aj to, aké následky na existenciu vlastníctva k spornej nehnuteľnosti malo rozhodnutie Pozemkového úradu č. 70/95/PÚ/5 zo dňa 12.06.1996.

30. Súd mal preukázať, že pôvodnými vlastníkmi spornej nehnuteľnosti (t.j. parcela č. XXXXX o výmere 4366 m² evidovanej v pozemkovej knihe - vložka XXXX) boli L. W. (nar. XXXX) a R. W., pričom v roku 1939 došlo k prechodu spoluvlastníckeho podielu R. W. na Ruženu Vakertiovú a po jej smrti na L. W. ml., W. W. (nar. XXXX), Š. W., Z. W., A. Q. a L. W. (všetkým po 1/12), a teda koncom roka 1939 boli spoluvlastníkmi spornej nehnuteľnosti nasledovné osoby:

- L. W. (nar. XXXX - starý otec žalobkyne) - podiel 1/2;
- L. W. ml. - podiel 1/12;
- W. W. (nar. XXXX - otec žalobkyne) - podiel 1/12;
- Š. W. - podiel 1/12;
- Z. W. - podiel 1/12;
- A. Q. - podiel 1/12 a
- L. W. - podiel 1/12.

31. Následne dňa 08.08.1946 bola Miestnym národným výborom navrhnutá konfiškácia spornej nehnuteľnosti vo vzťahu ku všetkým spoluvlastníkom, pričom toho istého dňa bola sporná nehnuteľnosť aj zaistená. Dňa 19.02.1948 Konfiškačná komisia v Bratislave rozhodla podľa § 1 ods. 7 nariadenia č. 104/1945 Sb. o konfiškácii pôdohospodárskeho majetku W. W. (mar. XXXX), Š. W., L. W. a A. Q., a to bez ohľadu na to, v ktorom katastrálnom území sa ich majetok nachádzal, pričom dňa 27.01.1949 vydalo Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. výmer o vlastníctve pôdy, na základe ktorého po bývalých vlastníkoch W. W. (nar. XXXX), Š. W., L. W. a A. Q. bol pridelený sporný pozemok o výmere 0,1455 ha - t.j. o veľkosti 1/3 L. Z. a jeho manželke X.. Následne dňa 07.08.1950 Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave navrhlo vyznačenie konfiškácie v pozemkovej knihe vo vzťahu k nehnuteľnosti vo vlastníctve W. W. (nar. XXXX), Š. W., L. W. a A. Q. v celom rozsahu.

32. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplývalo, že hoci bola dňa 08.08.1946 v rámci návrhu na konfiškáciu zaistená celá sporná parc. č. XXXXX o výmere 4366 m² (resp. 0,4366 ha), z nasledovných rozhodnutí bolo zrejmé, že samotná konfiškácia sa netýkala celej spornej parcely a všetkých jej spoluvlastníkov, ale len spoluvlastníkov W. W., Š. W., L. W. a A. Q. a ich spoluvlastníckych podielov po 1/12, teda celkovo podielov vo veľkosti 1/3. Tomu nasvedčuje aj následný výmer zo dňa 27.01.1949, ktorým bola do vlastníctva L. Z. a jeho manželky pridelená poľnohospodárska pôda vo výmere 0,9969 ha, pričom pri spornej parcele č. XXXXX išlo len o 0,1455 ha, teda presne 1/3 jej výmery, čo by rozlohovo zodpovedalo 1/3 podielu parc. č. XXXXX - t.j. súčtu podielov W. W., Š. W., L. W. a A. Q.. Na základe toho bolo možné skutkovo ustáliť, že predmetom konfiškácie neboli vo vzťahu k spornej parc. č. XXXXX spoluvlastnícke podiely L. W. (nar. 24.02.XXXX) o veľkosti 6/12; L. W. ml. (nar. XX.XX.XXXX) o veľkosti 1/12 a Z. W. (nar. XX.XX.XXXX) o veľkosti 1/12 - t.j. spoluvlastnícke podieli o veľkosti 2/3, ale len spoluvlastnícke podiele W. W. o veľkosti 1/12, Š. W. o veľkosti 1/12, L. W. o veľkosti 1/12 a A. Q. o veľkosti 1/12 - t.j. spoluvlastnícke podiele o veľkosti 1/3 - ktoré nadobudli L. a X. Z..

33. To znamená, že po predmetnej konfiškácii boli spoluvlastníkmi spornej nehnuteľnosti nasledovné osoby, a to:

- L. W. (nar. XXXX - starý otec žalobkyne) - podiel 6/12;
- L. W. X.. - podiel 1/12;
- Z. W. - podiel 1/12 a
- L. a X. Z. - podiel 1/3, resp. 4/12.

34. V tejto súvislosti súd poukázal na názor vyslovený Najvyšším súdom SR (R 44/2005), podľa ktorého výmer o vlastníctve pôdy vydaný Poverenictvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. je verejnou listinou predstavujúcou doklad o vlastníctve (spoluvlastníctve) k pridenej nehnuteľnosti. Túto verejnú listinu navyše súd považoval za právne perfektnú - obsahujúcu všetky zákonom stanovené náležitosti - podpis príslušného povereníka, okrúhlu pečať Poverenictva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy a identifikáciu sporného pozemku príslušným katastrálnym územím, pozemnoknižnou vložkou a výmerou, a preto mal súd za to, že L. a X. Z. nadobudli podiel o veľkosti 1/3 na spornej nehnuteľnosti v súlade s vtedy platným právnym poriadkom, a to bez ohľadu na to, že predmetná konfiškácia nebola v pozemkovej knihe vyznačená, keďže takéto vyznačenie nebolo pre nadobudnutie spoluvlastníckeho práva L. a X. Z. potrebné (napr. rozhodnutie NS SR 4 Cdo 48/2008).

35. Následne však (aj dôsledkom toho, že predmetná konfiškácia nebola v pozemkovej knihe uvedená) došlo k viacerým nesprávnym prechodom spoluvlastníckych podielov na spornej nehnuteľnosti z titulu dedenia, počnúc smrťou L. W. a končiac dedičským konaním o novoobjavenom majetku poručiteľa L. Z. z roku 1992, predmetom ktorého bolo prededenie spornej nehnuteľnosti v celom rozsahu, teda nie len v rozsahu podielu nadobudnutého L. a X. Z. výmerom Poverenictva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 27.01.1949. Výsledkom uvedeného bolo zdvojené vlastníctvo, ktoré svedčalo jednak dedičom L. W., L. W. a Z. W., medzi ktorými bola aj žalobkyňa (v celkovej veľkosti podielov 8/12), ale aj dedičom L. a X. Z. (o veľkosti 12/12).

36. Za normálnych okolností by zdvojené vlastníctvo zakladalo existenciu naliehavého právneho záujmu na žalobe žalobkyne, avšak v danom prípade musel súd prihliadnuť na následky pozemkových úprav z roku 1996, ktoré obsiahli aj spornú nehnuteľnosť a ktoré vychádzali zo stavu, že spornú nehnuteľnosť vlastní dedičia L. a X. Z. - t.j. R. Z. v podiele 7/16, F. X. v podiele 2/16 a X. Z. v podiele 7/16. Tá bola totiž v zmysle schváleného rozhodnutia Pozemkového úradu č. 70/95/PÚ/5 zo dňa 12.06.1996 zahrnutá do projektu pozemkových úprav katastrálneho územia W., ktorého výsledkom bolo zrušenie LV č. XXXX (t.j. LV na ktorom bola sporná nehnuteľnosť ako parcela registra E zapísaná) a poskytnutie vyrovnania vyššie uvedeným osobám v zmysle nového registra tak, že R. Z. časť pozemku registra C parc. č. XXXX v podiele 1/1 (LV č. XXXX), X. Z. časť pozemku registra C par. č. XXXX v podiele 1/1 (LV č. XXXX) a F. X. časť pozemku registra C parc. č. XXXX v podiele 1/1 (LV č. XXXX).

37. Pozemkové úpravy uskutočnené podľa zákona č. 330/1991 Zb. možno pripodobniť k pomerne veľkému množstvu uzavretých zámenných zmlúv medzi ich účastníkmi s tým, že obsah týchto zmlúv netvorí účastníci, ale správny orgán. Pozemkové úpravy sú mimoriadne zložitým a jedinečným procesom, ktorý sa uskutočňuje v rámci administratívneho konania pred správnym orgánom a ktorého výsledkom je zmena v usporiadaní vlastníctva na určitom území. Zo súkromnoprávneho hľadiska v dôsledku pozemkových úprav dochádza k zániku pôvodných pozemkov a vzniku nových pozemkov, a

teda aj k zásahu do vlastníckeho práva. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav (resp. neskorším dňom uvedeným v rozhodnutí) sa nadobúda vlastníctvo k novým pozemkom.

38. V tejto súvislosti je dôležité vyriešiť, či nadobudnutie vlastníckeho práva k pozemku v dôsledku vykonania pozemkových úprav je originárnym alebo derivátnym spôsobom nadobudnutia vlastníctva, čo má význam pre posúdenie toho, či sa môže tretia osoba s úspechom domáhať určenia vlastníckeho práva k pozemku po vykonaných pozemkových úpravách voči vlastníkovi, ktorý je vedený na LV, teda či sa žalobkyňa môže domáhať určenia jej spoluvlastníckeho práva k novovzniknutým pozemkom, ktorých vlastníkmi sú žalovaní. Pri zodpovedaní uvedenej otázky je dôležité poukázať na to, že v rámci pozemkových úprav spravidla dochádza k usporiadaniu spoluvlastníckych podielov k viacerým pozemkom, resp. vlastníckych práv k viacerým pozemkom v danom obvode. Cieľom tohto usporiadania je, aby daná osoba nadobudla do výlučného vlastníctva, prípadne do podielového spoluvlastníctva s čo najmenším počtom spoluvlastníkov pozemok, ktorý výmerou a hodnotou zodpovedá pôvodnému pozemku (v tomto prípade išlo o sporný pozemok parcely registra E č. XXXXX). Pri pozemkových úpravách dochádza k vytvoreniu nových pozemkov, pričom nie je rozhodujúce, z koľkých pozemkov a s akým spoluvlastníckym režimom boli vytvorené. V mnohých prípadoch nebude možné ani porovnať, ktorým pozemkom, resp. spoluvlastníckym podielom, ku ktorým žalobca preukazuje vlastnícke právo, zodpovedá novovytvorený pozemok. V zmysle uvedeného preto treba považovať rozhodnutie príslušného správneho orgánu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav za konštitutívne rozhodnutie, ktorým sa nadobúdajú vlastnícke práva, prípadne aj iné práva k novovytvoreným pozemkom, ktoré nemožno stotožňovať s pôvodnými pozemkami (v tomto prípade s parcelou XXXXX). To znamená, že ide o originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, keďže tu dochádza k vzniku vlastníckeho práva k novovytvoreným pozemkom vzniknutých práve rozhodnutím príslušného správneho orgánu, a teda v dôsledku pozemkových úprav zanikajú pôvodné pozemky a vznikajú nové pozemky, ktorých vlastníctvo nemožno odvodiť od vlastníctva zaniknutých pozemkov. Treba poznamenať, že rozsudok v konaní o určenie vlastníckeho práva má len deklaratórny charakter, teda deklaruje, či tu vlastnícke právo je alebo nie je, a preto ťažko možno prijať záver, že súd môže deklarovať vlastnícke právo osoby (žalobkyne) k inému pozemku ako tomu, vo vzťahu ku ktorému táto osoba (žalobkyňa) preukazuje svoje vlastnícke právo. Inak povedané, spornosť vlastníckeho práva sa týkala pozemku, ktorý existoval pred vykonaním pozemkovej úpravy, teda pozemku, ktorý v dôsledku vykonania pozemkových úprav zanikol a v čase vyhlásenia tohto rozsudku už neexistoval a nie k pozemku, ktorý vznikol po jej vykonaní a ku ktorému vlastníctvo vzniklo originálnym spôsobom. Vzhľadom na uvedené je v prípade originárneho spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva bez právneho významu spochybňovanie takéhoto nadobudnutia vlastníctva. To znamená, že je bez právneho významu to, či R. Z., F. X. a X. Z.Á. boli alebo neboli jediní spoluvlastníci spornej nehnuteľnosti (pôvodnej parcely č. XXXXX).

39. K uvedenému záveru dospeli v rámci svojej rozhodovacej činnosti aj niektoré slovenské súdy, napr. Krajský súd v Trnave (25Co 134/2018), Krajský súd v Trenčíne (5Co 344/2017) alebo Krajský súd v Banskej Bystrici (16Co 494/2016), podľa ktorých nie je možné deklarovať vlastnícke právo k pozemku, ktorý v dôsledku vykonania pozemkových úprav zanikol, a to aj keby žalobca preukázal súdu nadobudnutie vlastníckeho práva k pozemkom, z ktorých sa následne v rámci konania o pozemkových úpravách vytvoril iný nový pozemok. V zmysle rozhodovacej činnosti súdov je teda rozhodnutie pozemkového úradu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav konštitutívnym rozhodnutím, ktorým sa nadobúda vlastnícke právo originárnym spôsobom a ktoré nie sú súdy oprávnené nahrádzať a ani nijako dopĺňať, pretože rozhodnutím o schválení vykonania projektu pozemkových úprav je súd podľa § 194 C.s.p. viazaný, najmä novými vlastníckymi vzťahmi ním založenými, pričom ak by tieto nové vlastnícke vzťahy súd posudzoval, preskúmaval by tým vecnú správnosť rozhodnutia správneho orgánu, čo je podľa § 194 C.s.p. neprípustné.

40. Zhrnutím vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že po schválení vykonania projektu pozemkových úprav sa nie je možné s úspechom domáhať určenia vlastníckeho práva k pôvodným zaniknutým pozemkom a preto žalobkyňa na tomto určení nemohla mať naliehavý právny záujem, keďže nie je možné určiť jej spoluvlastníctvo k neexistujúcemu pozemku (resp. určiť, že zaniknutá nehnuteľnosť patrí do dedičstva) a zároveň nie je možné určiť ani jej spoluvlastníctvo k novovytvoreným, pretože vlastníctvo k nim nie je odvodené od žiadneho iného vlastníctva - teda ani od vlastníctva právnych predchodcov žalobkyne k spornej parcele. Obdobný záver o neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcu vyplýval aj z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici (5Co 344/2017), podľa

ktorého právne dôsledky vyplývajúce z projektu pozemkových úprav bránia tomu, aby žalobca mohol preukázať naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva po svojich právnych predchodcoch.

41. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol, pretože ani vo vzťahu k jednému určovaciemu žalobnému návrhu nepreukázala existenciu naliehavého právneho záujmu ako základný predpoklad úspešnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) C.s.p..

42. Na základe toho, rešpektujúc zásadu hospodárnosti, súd nevykonal všetky navrhnuté dôkazy (t.j. návrh žalobkyne na vykonanie znaleckého dokazovania zo dňa 15.06.2012 a dňa 14.10.2013), nakoľko by nedokázali zvrátiť rozhodnutie súdu o žalobe žalobkyne. V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutie NS SR (3 Cdo 46/2011), podľa ktorého súd nie je viazaný návrhmi na vykonanie dokazovania a preto rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, je len vecou súdu, pričom nemusí vykonať tie dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci relevantné a nemôžu smerovať k zisteniu skutočností predvídaných skutkovou podstatou právnej normy, ktorú treba na danú vec aplikovať.

43. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným v 1. až 2. rade ako plne úspešnej strane sporu priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania. V danom prípade súd nevezhliadol danosť dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 C.s.p., pre ktoré by nemal priznať žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania, keďže bez ohľadu na vek žalobkyne, samotné tvrdenie o tom, že žalobkyňa nedisponuje iným príjmom, než dôchodkom, neznamená, že majetkové pomery žalobkyne odôvodňujú potrebu aplikácie § 257 C.s.p.. Navyše žalobkyňa vôbec netvrdila v akej výške poberá starobný dôchodok a túto skutočnosť žiadnym dôkazným prostriedkom ani nepreukázala. Za irelevantný súd považoval aj argument žalobkyne o tom, že sa počas celého konania riadila odporúčaniami predchádzajúceho právneho zástupcu a ako právny laik nemala vedomosť o potrebe identifikácie predmetného pozemku, a to z dôvodu, že takáto identifikácia nebola pre rozhodnutie sporu vôbec potrebná, pričom už pri podaní samotnej žaloby bola zastúpená advokátom, na základe čoho nebolo možné konštatovať, že žalobkyňa, hoci laik, v rámci súdneho konania aj ako laik konala, keďže všetky jej procesné úkony boli vykonávané jej advokátom/právnym zástupcom, a preto úkony jej advokáta (konajúceho v mene žalobkyne) sa považovali za úkony s náležitou znalosťou veci (čl. 11 ods. 3 C.s.p.).

44. Súd o nároku na náhradu trov konania žalovaných v 3. až 5. rade rozhodol taktiež v súlade s princípom úspechu v konaní, avšak keďže si v rámci záverečnej reči žiadne trovy konania neuplatnili, resp. nepožadovali ich náhradu, súd im nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.